

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Sa/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019201169
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Malichová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1019201169.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Blankou Malichovou, v právnej veci žalobcu: Mgr. O. C. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. 1, XXX XX N. proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, ul. 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 28. januára 2019 o priznanie starobného dôchodku, takto

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a .
- II. Žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

- I.
Administratívne konanie

1. Žiadosťou zo dňa 08.10.2015 si žalobca uplatnil nárok na zníženie dôchodkového veku z dôvodu výkonu služby policajta (príslušníka PZ) zaradeného do I. kategórie funkcií a nárok na starobný dôchodok. O jeho priznanie požiadal od 11.08.2012 a uviedol, že jeho služobný pomer, ktorý vznikol dňa 01.09.1978, stále trvá. Podľa potvrdení Ministerstva vnútra SR č. SSMP-OMP46-98/2015 zo dňa 20.07.2015 a SPOU-OSZ3-2018/001478-140 zo dňa 10.10.2018, bol ako príslušník Policajného zboru prijatý a zaradený od 01.09.1978 do 31.12.1999 do I. kategórie funkcií. Od 01.01.2000 do 31.12.2003 bol zaradený v III. kategórii funkcií. Ustanovenie § 38 zák.č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov podmieňuje vznik nároku na výsluhový dôchodok skončením služobného pomeru, ten však žalobcovi naďalej trvá, a tak mu nárok nevznikol a výsluhový dôchodok mu ešte nebol priznaný.

Prvostupňové administratívne rozhodnutie

2. Sociálna poisťovňa, ústredie (ďalej aj „Sociálna poisťovňa“ alebo „prvostupňový orgán“), vykonávajúc rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Sd/55/2016-40 zo dňa 11.07.2018, rozhodla prvostupňovým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 05.11.2018 a podľa ust. § 65 a § 274 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej aj „ZSP“) a ust. § 14, § 21 a § 174 zák. č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej aj „ZSZ“) zamietla žiadosť žalobcu zo dňa 08.10.2015 o priznanie starobného dôchodku od 11.08.2012. V odôvodnení konštatovala, že poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek 62 rokov, ak zák. č. 461/2003 Z. z., v ods. 4 a 8 ust. § 65a a ods.1 ust. § 274, podľa ktorého sa nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie zachovávajú, neurčuje inak. Tiež poukázala na ust. § 21 ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb., ktoré upravuje zvýhodnenie (zníženie) dôchodkového veku v závislosti od doby a druhu vykonávaného zamestnania a aj dôvodu jeho ukončenia. Podľa ust. § 14 ods. 4 zák.č. 100/1988 Zb. ako zamestnanie zaradené do I. (II.) pracovnej kategórie sa za dobu pred 01.01.2000 hodnotí doba služby zaradená do I. (II.) kategórie funkcií, ak nevznikol nárok na dôchodok podľa piatej

časti zák.č. 100/1988 Zb. Doba služby zaradená do I. kategórie funkcií sa v týchto prípadoch hodnotí ako zamestnanie I. pracovnej kategórie, uvedené v ust. § 14 ods. 2 písm. b/ až h/ zák.č. 100/1988 Zb..

3. Prvostupňový orgán žalovanej konštatoval, že dobu služby získal žalobca v rozsahu zakladajúcim nárok na výsluhový dôchodok. Podľa ust. § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 ZSP, obdobie služobného pomeru nie je obdobím dôchodkového poistenia a podľa platných právnych predpisov sociálneho zabezpečenia sa pre nárok na starobný dôchodok nehodnotí. Žalobca nezískal dobu najmenej 15 rokov obdobia dôchodkového poistenia a nedosiahol ani dôchodkový vek, keďže zníženie dôchodkového veku nemožno uplatniť z dôvodu zamestnania (služby) zaradeného do I. resp. II. pracovnej kategórie. Odkázal na právny názor NS SR, vyjadrený v rozsudku sp.zn. 9So/138/2011 zo dňa 22.08.2012, podľa ktorého sa suma starobného dôchodku poistenca, ktorému bol priznaný výsluhový dôchodok, môže krátiť iba primerane k počtu skončených rokov doby služby, rozhodujúcich pre výšku výsluhového dôchodku a určuje sa v súlade s čl. 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach č. 128, uverejneného v zbierke zákonov č. 416/1991 Zb.. Pri určení výšky starobného dôchodku je nutné do obdobia dôchodkového poistenia započítať aj obdobia hodnotené na účely výsluhového dôchodku. Keďže služobný pomer žalobcu naďalej trvá a nie je ani poberateľom dávky výsluhového dôchodku, ktorá mu doposiaľ nebola priznaná, vychádzajúc z citovaného rozsudku NS SR, nie je možné určiť ani sumu jeho starobného dôchodku. Z uvedených dôvodov žiadosť o starobný dôchodok zamietol.

Druhostupňové administratívne rozhodnutie

4. Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 28.06.2019, Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne ako odvolací orgán (ďalej aj „odvolací orgán“), odvolanie žalobcu v celom rozsahu zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie. V jeho odôvodnení použil argumentáciu zhodnú s argumentáciou prvostupňového rozhodnutia, t.j. že žalobcovi nevznikol nárok na starobný dôchodok, keďže nesplnil zákonné podmienky pre jeho priznanie, kladené ust. § 65 zák. č. 461/2003 Z.z., t.j. nedosiahol dôchodkový vek a ani dobu poistenia vo všeobecnom systéme, v rozsahu najmenej 15 rokov. Pre zdôvodnenie neprípustnosti uplatnenia čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 a zohľadnenia (započítania) aj obdobia výkonu služby (hodnoteného na účely VD) do obdobia dôchodkového poistenia pre nárok na starobný dôchodok a určenie jeho výšky krátením najviac o sumu, ktorá neprevyšuje sumu výsluhového dôchodku, sa rovnako ako prvostupňový orgán odvolal na ustálenú judikatúru NS SR v obdobnej veci, konkrétne na rozsudky sp.zn. 9So 167/2008 zo dňa 31.07.2009 a sp.zn. 9So/138/2011 zo dňa 22.08.2012, podľa záverov ktorých takýto postup nie je možný. Doplnil, že žalobcovi sa doba výkonu služby a príjmy dosiahnuté počas tohto obdobia zohľadnia pre nárok na starobný dôchodok a určenie jeho sumy po skončení služobného pomeru. Vychádzajúc z judikatúry NS SR výsluhový dôchodok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení (zabezpečení) od dovŕšenia dôchodkového veku plní funkciu starobného dôchodku z osobitného systému sociálneho poistenia (zabezpečenia) vo výške primeranej dobe trvania služobného pomeru. Pre účely určenia výšky starobného dôchodku je potrebné do doby dôchodkového poistenia započítať aj doby hodnotené na účely výsluhového dôchodku a až po takom stanovení výšky starobného dôchodku možno jeho sumu krátiť o sumu výsluhového dôchodku. Na základe uvedeného skonštatoval, že žalobcovi ku dňu 11.08.2012 nárok na starobný dôchodok nevznikol a jeho žiadosť o starobný dôchodok zo dňa 08.10.2015 prvostupňový orgán zamietol správne. Pri dokazovaní postupoval podľa ust. § 196 ods. 7 ZSP, žalobca ako účastník konania nepredložil nové dôkazy, ktoré by mali vplyv na rozhodovací proces a po zhodnotení dôkazov v spisovej dokumentácii dospel k záveru, že jeho odvolanie je nedôvodné.

II.

Žaloba

5. Správnou žalobou doručenou tunajšiemu správne súdu dňa 26.08.2019, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne zo dňa 28.01.2019, ktorým zamietol jeho odvolanie a potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu zo dňa 05.11.2018, o zamietnutí jeho žiadosti o priznanie starobného dôchodku od 11.08.2012, t.j. vo veku dosiahnutých 56 rokov. Obe rozhodnutia žiadal zrušiť a vec vrátiť na nové konanie. Poukázal na potvrdenie Ministerstva vnútra SR zo dňa 29.07.2015, v ktorom sú uvedené jeho odpracované roky, zárobky, odvody a informácia, že je naďalej v služobnom pomere Ministerstva vnútra SR. Podľa tohto potvrdenia má k 31.12.1999 odpracovaných 21,5 roka v I. kategórii funkcií a vek 55 rokov dovŕšil dňa 26.12.2011. Splnil tiež obe podmienky (vek a odpracované roky) vyžadované ust. § 65 ods. 1 v spojení s ust. § 274

ods. 1 ZSP. Vzhľadom na „irelevantné“ skutočnosti, o ktoré sa žalovaná v rozhodnutí opiera a sú v jeho neprospech, bližšie ich však nekonkretizoval, namietol správnosť napadnutého rozhodnutia, súčasne porušujúceho jeho základné práva garantované mu čl. 35 ods. 3 a čl. 39 ods.1 Ústavy SR. Žalovanej tiež vytkol nesprávne právne posúdenie splnenia podmienok pre priznanie starobného dôchodku, nakoľko poberanie starobného dôchodku nie je podmienené poberaním výsluhového dôchodku a táto podmienka nevyplýva ani z rozsudku NS SR sp.zn. 9So/138/2011, na ktorý sa žalovaná v rozhodnutí odvoláva. Zdôraznil, že prvostupňový orgán nerešpektoval rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 8Sd/55/2016 v tejto veci a v ďalšom konaní mu opätovne nepriznal nárok na starobný dôchodok s rovnakými tvrdeniami, ktoré považoval za nezmyselné. Zotrvával na priznaní starobného dôchodku od 11.08.2012, t.j. tri roky spätne od podania žiadosti spísanej dňa 11.08.2015.

III.

Podstatné zhrnutie argumentov žalovanej vo vyjadrení

6. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe zrekapitulovala priebeh administratívneho konania a dôvody napadnutého rozhodnutia, poukázala na totožnosť žalobných a odvolacích námietok žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu a označila ich za nedôvodné. Tiež použila argumentáciu zhodnú s odôvodnením napadnutých rozhodnutí, odcitovala znenie ustanovení zák.č. 461/2003 Z.z. a zák.č. 100/1988 Zb., podľa ktorých postupovala pri rozhodovaní o uplatnenom nároku žalobcu na priznanie starobného dôchodku (žiadosťou zo dňa 08.10.2015) dovŕšením veku 55 rokov veku, z dôvodu zaradenia zamestnania - služby príslušníka policajného zboru do I. kategórie funkcií. Konštatovala, že žalobca nemá zhodnotenú dobu služby 22 odpracovaných rokov, keďže nie je poberateľom výsluhového dôchodku a tento nemá podľa zák.č. 328/2002 Z.z. ani priznaný, nakoľko jeho služobný pomer naďalej trvá.

7. Podľa rozsudku NS SR sp.zn. 9So/138/2011 zo dňa 22.08.2012, na ktorý poukázal aj žalobca, sa suma starobného dôchodku poistenca, ktorému bol priznaný výsluhový dôchodok, môže krátiť iba primerane k počtu skončených rokov doby služby, rozhodujúcich pre výšku výsluhového dôchodku. Z uvedeného teda vyplýva, že sumu starobného dôchodku je potrebné určiť v súlade s čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128, v zmysle ktorého sa vypočítaná suma starobného dôchodku kráti najviac o sumu, ktorá neprevyšuje sumu výsluhového dôchodku. Podľa zák.č. 328/2002 Z.z., je základnou podmienkou priznania výsluhového dôchodku skončenie služobného pomeru, ktorý u žalobcu stále trvá. Žalobca nie je poberateľom výsluhového dôchodku a tento nemá podľa zák.č. 328/2002 Z.z. ani priznaný. Obdobie výkonu služby a osobné vymeriavacie základy žalobcu, dosiahnuté počas tejto doby, nie je možné zohľadniť a pre určenie sumy starobného dôchodku uplatniť čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128. Tento postup je aj v súlade s ustálenou judikatúrou NS SR v obdobnej veci.

8. K namietanej diskriminácii žalobcu žalovaná akcentovala, že postupovala v zmysle platných právnych predpisov SR, ktoré sú v tejto veci kogentné, nie je možné sa od nich odchyliť a pri rozhodovaní v predmetnej dôchodkovej veci postupovať alternatívne. Vzhľadom na uvedené zotrvala na správnosti a zákonnosti napadnutého i prvostupňového rozhodnutia, ktoré v preskúmanom konaní vychádzajú z doplneného dokazovania a spoľahlivého zistenia skutkového stavu veci, v súlade s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Sd/55/2016 - 40 zo dňa 11.07.2018, vynesným v tejto veci. Žalobu žiadala ako nedôvodnú zamietnuť.

IV.

Predchádzajúce konanie vo veci na Krajskom súde v Bratislave a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR na základe kasačnej sťažnosti žalovanej zo dňa 16.03.2020

9. V rozsudku č.k. 8Sa/61/2019 - 25 zo dňa 05.02.2020 Krajský súd v Bratislave dospel k záveru, že postup Sociálnej poisťovne, vo veci určenia nároku žalobcu na starobný dôchodok a určenie jeho sumy nebol v súlade so zákonom ako aj s ustálenou judikatúrou NS SR v obdobných veciach, žalobou napadnuté ako i prvostupňové rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, preto obe zrušil a vec vrátil orgánu verejnej správy nižšieho stupňa na ďalšie konanie.

10. S právnym posúdením a odôvodnením rozsudku sa nestotožnila žalovaná a v kasačnej sťažnosti proti nemu podanej, zosumarizovala jednotlivé kroky oboch účastníkov v tomto konaní, poukázala na rozsudok NS SR sp.zn. 9So/138/2011 zo dňa 22.08.2012, podľa záverov ktorého sa suma starobného dôchodku poistenca, ktorému bol priznaný výsluhový dôchodok, môže krátiť iba primerane k počtu

skončených rokov doby služby, rozhodujúcich pre výšku výsluhového dôchodku a teda sumu starobného dôchodku je potrebné určiť v súlade čl. 33 ods. 2 Dohovoru. Tomuto poistencovi bol však na rozdiel od žalobcu priznaný výsluhový dôchodok, a preto tento rozsudok nemožno na prípad žalobcu použiť. S poukazom na rozsudky sp.zn. 9 So 167/2008 zo dňa a 31.07.2009 a sp.zn. 4 So 74/2008 zo dňa 31.03.2008 zdôraznila, že žalobca v čase rozhodovania o jeho nároku na starobný dôchodok ku dňu 11.08.2012 nebol poberateľom dávky výsluhového zabezpečenia, k tomuto dňu nezískal potrebný počet rokov dôchodkového poistenia a nevznikol mu ani nárok na znížený dôchodkový vek. Jeho služobný pomer trval do 31.12.2018, preto bol jeho nárok na starobný dôchodok opätovne posúdený, aj s prihliadnutím na dobu výkonu služby. Keďže splnil zákonné podmienky nároku na starobný dôchodok (získal potrebný počet rokov obdobia dôchodkového poistenia), bol mu rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 15.01.2019, od 01.01.2019 priznaný starobný dôchodok, krátený v súlade s čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128.

11. Najvyšší súd SR rozsudkom sp.zn. 7Sk/19/2020 zo dňa 16.12.2020 zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Sa/61/2019-25 zo dňa 05.02.2020 a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu spornosti otázky, či má žalobca nárok na starobný dôchodok aj v prípade, ak mu v čase uplatnenia žiadosti o jeho priznanie, nevznikol nárok na výsluhový dôchodok, pretože jeho služobný pomer v čase jej podania naďalej trval (§ 38 ods. 1 zák.č. 328/2002 Z.z.). Aj napriek skutočnosti, že v čase rozhodovania súdu žalobca už služobný pomer ukončil a počnúc dňom 01.01.2019 mu bol priznaný výsluhový dôchodok, najvyšší súd považoval za potrebné sa s touto zásadnou otázkou vysporiadať. V preskúmvanej veci ide o situáciu, kedy žalobca podmienku vzniku nároku na starobný dôchodok čo do obdobia dôchodkového poistenia vo všeobecnom systéme nespĺnil, a súčasne mu v čase podania žiadosti o starobný dôchodok služobný pomer stále trval. Nesporným faktom je, že za roky 1972 až 1978 získal vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia celkovo 5 rokov a 99 dní obdobia dôchodkového poistenia. Zo strany žalovanej však nebolo možné pristúpiť k realizácii výpočtu dôchodku aj s prihliadnutím na dobu poistenia získanú v osobitnom systéme a dôchodok priznať vo výške zodpovedajúcej rozsahu poistenia v systéme všeobecnom, nakoľko služobný pomer trval a teda v čase podania žiadosti žalobcu nebolo možné pre nárok na starobný dôchodok, zohľadniť obdobie výkonu služby, vrátane vymeriavacích základov dosiahnutých počas doby služby. Nárok na starobný dôchodok vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia môže vzniknúť aj príslušníkovi ozbrojeného zboru alebo ozbrojených síl, ktorý už dosiahol dôchodkový vek podľa ust. § 274 ods. 1 ZSP, splnil podmienky nároku na niektorú z výsluhových dávok (t.j. ukončil služobný pomer, § 38 ods. 1 zák.č. 328/2002 Z.z.) a k tomuto dňu získal akúkoľvek hodnotiteľnú dobu poistenia vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia (nie dobu poistenia, vyžadovanú u poistenca, ktorý bol poistený výlučne vo všeobecnom systéme). Z vyššie uvedených dôvodov NS SR napadnutý rozsudok krajského súdu podľa ust. § 462 ods. 1 v spojení s ust. § 440 ods. 1 písm. g/ SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

12. Po vrátení veci rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Sk/19/2020 zo dňa 16.12.2020, Krajský súd v Bratislave pokračoval v konaní v intenciách jeho odôvodnenia, preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovanej ako aj prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne -ústredie, vrátane správnosti postupu orgánu verejnej správy a to v celom rozsahu (§ 203 ods. 2 SSP), ale aj nad rozsah žalobných dôvodov, keďže sa jedná o správnu žalobu fyzickej osoby v sociálnych veciach, kedy správny súd nie je v zmysle ust. § 203 ods. 2 SSP a § 134 ods. 2 písm. d/ SSP viazaný žalobnými bodmi. V rámci súdneho prieskumu sa opätovne oboznámil s podaniami účastníkov konania, obsahom pripojeného administratívneho spisu a viazaný právnym názorom NS SR dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 107 ods. 2 SSP, nakoľko nezistil žiaden z dôvodov podľa ust. § 107 ods. 1 písm. a/ až e/ SSP, pre ktoré by bolo nutné pojednávanie nariadiť. V súlade s ust. § 137 ods. 4 SSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu.

13. Podľa § 2 ods. 1, 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

14. Podľa § 6 ods. 1, 2 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

15. Podľa § 65 ods. 1, 2 zák.č. 461/2003 Z.z. poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek. Dôchodkový vek je 62 rokov veku poistenca, ak tento zákon v odsekoch 4 až 8, § 65a a § 274 neustanovuje inak.

16. Podľa § 60 ods. 2 zák.č. 461/2003 Z.z., obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

17. Podľa § 255 ods. 5 zák.č. 461/2003 Z.z., za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

18. Podľa § 274 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z., nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa priznávajú do 31. decembra 2023.

19. Podľa § 38 ods. 1 zák.č. 328/2002 Z.z., policajt a profesionálny vojak, ktorému sa skončil služobný pomer, má nárok na výsluhový dôchodok, ak služobný pomer trval najmenej 25 rokov.

20. Žalobca žalobou doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 26.08.2019 žiadal o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne, ako odvolacieho orgánu Sociálnej poisťovne, zo dňa 28.01.2019, v konaní vo veci zamietnutia jeho žiadosti o priznanie starobného dôchodku prvostupňovým rozhodnutím zo dňa 05.11.2018.

21. Tunajší súd z obsahu pripojeného administratívneho spisu zistil, že žalobca formálnou žiadosťou spísanou dňa 08.10.2015, s dátumom uplatnenia nároku dňa 11.08.2015, požiadal o priznanie starobného dôchodku od 11.08.2012. V žiadosti uviedol že jeho služobný pomer trvá od 01.09.1978 nepretržite a priložil potvrdenia Ministerstva vnútra SR o zaradení a výkone služby príslušníka Policajného zboru, od 01.09.1978 do 31.12.1999 v I. kategórii funkcií. Z dôvodu výkonu služby policajta (príslušníka PZ) zaradeného do I. kategórie funkcií, si v zmysle ust. § 65 ods. 1 ZSP v spojení s ust. § 274 ods. 1 ZSP uplatňoval nárok na zníženie dôchodkového veku v domnení, že splnením oboch zákonných podmienok na vznik nároku na starobný dôchodok podľa ust. § 65 ods. 1 ZSP a to dôchodkového veku a obdobia dôchodkového poistenia (dĺžku odpracovaných rokov), mu nárok na starobný dôchodok vznikol. Vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia pred vznikom služobného pomeru dňa 01.09.1978, získal 5 rokov a 99 dní, t.j. 1 924 dní obdobia dôchodkového poistenia a ďalšiu dobu poistenia získal v osobitnom systéme dôchodkového poistenia (podľa potvrdení MV SR), ktorá však nie je celkovo zhodnotená ako ukončená, keďže jeho služobný pomer ku dňu podania žiadosti stále trval. Preto mu podľa ust. § 38 ods. 1 zák.č. 328/2002 Z.z. nárok na výsluhový dôchodok nevznikol.

22. Konanie o nároku na starobný dôchodok začalo doručením písomnej žiadosti o priznanie a vyplácanie starobného dôchodku Sociálnej poisťovni, ústredie, dňa 12.10.2015. Žalobca k tomuto dňu však nesplnil podmienky nároku na starobný dôchodok, keďže predpokladom na zhodnotenie doby poistenia vo všeobecnom systéme sociálneho (dôchodkového) poistenia je zhodnotenie doby poistenia v osobitnom systéme sociálneho poistenia, tzn. zhodnotenie sa uskutočňuje pri vzniku nároku na výsluhový dôchodok a žalobcovi k tomuto dňu nárok na výsluhový dôchodok nevznikol, čo bol dôvod, pre ktorý mu Ministerstvo vnútra SR nezhodnotilo ani dobu poistenia dosiahnutú v osobitnom systéme. Zhodnotenie doby poistenia v osobitnom systéme sa uskutočňuje z titulu vzniku nároku na výsluhový

dôchodok, čo je na zhodnotenie nároku na starobný dôchodok, v zmysle platných právnych predpisov (§ 274 ods. 1 SP) vo vzťahu k zníženiu dôchodkového veku (55 rokov žalobcu) akceptovateľné aj Sociálnou poisťovňou pre výpočet starobného dôchodku, s prihliadnutím na dobu poistenia v osobitnom systéme. Zhodnotenie doby poistenia v osobitnom systéme len na požiadanie žalobcu, ako je to v prípade ním vyžiadaných potvrdení MV SR pri podaní žiadosti o starobný dôchodok, nie je na uvedené účely uznateľné, keďže nejde o dobu poistenia dosiahnutú vo všeobecnom systéme, kedy je postačujúce potvrdenie doby poistenia od zamestnávateľa zaregistrovaného vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia. Takýmto zamestnávateľom Ministerstvo vnútra SR nie je. Výsluhový dôchodok plní navyše odo dňa dosiahnutia dôchodkového veku poistenca funkciu starobného dôchodku, preto v súbehu so starobným dôchodkom sa za tú istú dosiahnutú poistnú udalosť (dosiahnutie dôchodkového veku) pri výpočte sumy starobného dôchodku uplatňuje čl. 33 ods. 2 Dohovoru, tzn. predpokladom pri súbehu dôchodkov je, že už vznikol nárok na výsluhový dôchodok, ktorý žalobca nesplnil, keďže mu služobný pomer ku dňu podania žiadosti trval.

23. Na základe uvedeného žalobcovi ku dňu podania žiadosti o starobný dôchodok nebolo možné zohľadniť obdobie výkonu služby, preto nesplnil podmienky podľa ust. § 65 ods. 1, § 274 ods. 1 ZSP pre nárok na starobný dôchodok zo všeobecného systému dôchodkového poistenia a z toho dôvodu krajský súd žalobu podľa ust. § 219 S.s.p. zamietol.

24. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 167 ods. 1 S.s.p. a neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 S.s.p.).

Kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu. (§ 438 ods. 1 S.s.p.) Prípadne podaná kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu (§ 443 ods. 1 S.s.p.). Podáva sa krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je zachovaná, ak počas nej bola kasačná sťažnosť podaná na kasačnom súde (§ 444 S.s.p.).

V kasačnej sťažnosti sa musí popri všeobecných náležitostiach (z kasačnej sťažnosti musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísaná a datovaná; kasačnú sťažnosť treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné; ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy) označiť napádané rozhodnutie, údaj, kedy napádané rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností tak, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (§ 445 ods. 1 S.s.p.).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a/ na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c/ účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e/ vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd, f/ nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g/ rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h/ sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i/ nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j/ podanie bolo nezákonne odmietnuté. Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g/ až i/ sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom. (§ 440 S.s.p.).